

Thestrup: Den debat, der har været ført her, synes jeg temmelig klart har vist, at det, jeg sagde før om, at spørgsmålet om lejeloven er blevet til et politisk spørgsmål, er rigtigt. Klarest er dette vel i og for sig kommet frem i det indlæg, det ærede medlem fru Alvilda Larsen kom med, og hvori hun klart og tydeligt opfordrede socialdemokratiet og det radikale venstre til sammen med kommunisterne at løse spørgsmålet på en måde, der ganske så bort fra rimelighed og saglighed og udelukkende regnede med politiske magtforhold. Det er min opfattelse, at alle i det høje ting er bekendt med, at der adskillige steder i denne by og adskillige steder i dette land er elendige boligforhold, men hvis det ærede medlem tror, at disse elendige boligforhold bliver løst ved, at vi undlader at forandre huslejeloven, eller ved, at vi bliver ved at forlænge den huslejelov, vi har, tror jeg nok, det ærede medlem tager fejl. Det er klart, at saneringsmodne ejendomme, ejendomme af den art, der her er tale om, naturligvis ikke kan få huslejeforhøjelse, og det tror jeg der er almindelig enighed om fra alle mulige sider. Når det ærede medlem fru Alvilda Larsen udnytter disse ejendomme, der egentlig slet ikke burde bebos, som grundlag for et angreb på mit parti, forekommer det mig unægtelig, at vi er noget langt borte fra alt, hvad der er rimeligt. De synspunkter, efter hvilke dette spørgsmål skal løses, er helt andre end dem, der skal være afgørende for, hvorvidt ejeren af en ejendom skal have lov til at lægge udgifter til reparationer over på lejerne i en tid, hvor han ikke får ret til huslejeforhøjelse.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp forsøgte ligesom på at skyde en linie ind for at gøre en forskel på det ærede medlem hr. Elgaard og min opfattelse af huslejeloven. Jeg tror, jeg kan sige med rette, at det ærede medlem hr. Elgaard og jeg har været helt på linie i denne sag og også stadigvæk er det. Derfor må jeg også nærmest opfatte det ærede medlems indlæg som et indlæg efter den gode gamle sætning: divide et impera. Jeg kan forsikre det ærede medlem om, at så længe det ærede medlem hr. Elgaard og jeg ser ens på denne sag, vil vi også søge at holde den samme linie. Den linie, den skal løses efter, må blive et spørgsmål om, hvad der er rimeligt og rigtigt og retfærdigt.

Hvis der skulle være eet punkt, på hvilket jeg ikke deler det ærede medlem hr. Elgaards opfattelse, er det med hensyn til, om det skal lykkes os indenfor den tidsfrist, vi nu

får, at nå til et resultat. Derom må jeg sige, at jeg nærer håbet om, at vi når til et resultat indenfor den frist, vi får.

Jeg tror, at ingen i det høje ting kan mene — ja, her kommer jeg måske i modstrid med, hvad jeg sagde før, for det kan åbenbart det ærede medlem fru Alvilda Larsen —, men ellers er der vist ingen, der kan mene, at der skal skæres et udsnit ud af landets befolkning, som skal behandles på en helt anden måde end den øvrige del af befolkningen. Jeg må også tro, at netop dette synspunkt må føre til, at vi når til enighed, når vi igen vender tilbage til efteråret.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det er således, at lejerens stadigvæk er den svage part i forholdet. Men dermed vil jeg ikke have sagt, at jeg ikke mener, det er påkrævet, at der skaffes mange grundejere adgang til en huslejeforhøjelse. Det kan ikke nytte at tilsløre, at der er mange grundejere, som sidder meget uheldigt i det, fordi de ikke har været i stand til at forhøje lejen, medens deres udgifter er steget. Derfor har det været mig meget magtpåliggende, at man fandt en vej frem.

Nu kommer det ærede medlem hr. Elgaard med en del spydigheder til mig i anledning af, at jeg har udtalt mig imod en generel lejeforhøjelse, og udmaler, hvad det ville sige, hvis vi skulle have en individuel bedømmelse af hvert enkelt tilfælde. Jeg beklager meget, at jeg udtrykker mig så uklart, at man ikke forstår, at jeg netop har sat mig som opgave at finde et balancepunkt, en middelev mellem en generel lejeforhøjelse og en individuel. Jeg mener, at en generel vil medføre mange urimeligheder, og jeg kan ikke godtage de betragtninger, som det ærede medlem hr. Elgaard fremsætter: at det må være den enkelte grundejers sag, om han tjener flere eller færre penge, og at det må være samfundet uvedkommende. Jeg mener, at der gør sig store forskelligheder gældende, og at der også med hensyn til f. eks. vedligeholdelses-spørgsmålet gør sig store divergenser gældende mellem de forskellige grundejere. Men når jeg har sagt dette imod en generel lejeforhøjelse, er det altså ikke, fordi jeg ønsker en absolut individuel bedømmelse i hvert enkelt tilfælde.

Det ærede medlem hr. Thestrup må virkelig undskylde, at jeg må forsvare ham imod ham selv; han vil ligesom ikke være ved det, men han har nu opført sig meget pæner i udvalget, end han ønsker at give indtryk af i dag, hvor han ønsker at stå